

Αγαπητέ συνάδελφε, συναγωνιστή, αλλά κύρια, αγαπητέ φίλε Σάββα,

Το φερε η μοίρα σε μένα, εκ μέρους του Παγκύπριου Σύνδεσμου Πρόωρα Αφυπηρετησάντων Υπαλλήλων της Τράπεζας Κύπρου, το βαρύ φορτίο του αποχαιρετισμού. Βαρεία δουλειά, δύσκολη, επώδυνη. Ίσως, αυτός ο αποχαιρετισμός να απαλύνει και να πάρει μαζί του ένα μέρος της θλίψης και του πόνου που και εγώ, όπως όλοι μας που μαζευτήκαμε σήμερα εδώ, αισθανόμαστε. Σε όλη αυτή τη μακρόχρονη, καθημερινή σχεδόν σχέση μας, δεν πέρασε ποτέ από το μυαλό μου η σκέψη ότι θα στέκομαι μπροστά στη σωρό σου και θα εκφωνώ επικήδειο λόγο. Δε θέλω να το πιστέψω, δεν θέλω να το δεχτώ. Όμως ο θάνατος είναι πάνω από την ανθρώπινη δύναμη, πέρα από την ανθρώπινη επιθυμία.

Θα αποφύγω τετριμμένα λόγια και φράσεις κλισέ. Εσύ ποτέ δεν είχες καλή σχέση με αυτά. Θα σταθώ μόνο απλά, σεμνά και με σεβασμό θα πω δυο λόγια, να σκιαγραφήσω το χαρακτήρα σου, την προσωπικότητα σου, έτσι όπως σε έχω γνωρίσει στα χρόνια αυτά της στενής μας συνεργασίας.

Όταν αναγκαστήκαμε να αφυπηρετήσουμε πρόωρα από την Τράπεζα Κύπρου πριν 5 χρόνια, το 2013, και χάσαμε με τόσο άδικο τρόπο τη δουλειά μας και τα δικαιώματά μας, μπήκες εσύ με την ηγετική σου φυσιογνωμία, μπροστάρης και πρωτοστάτησες στην ίδρυση του Συνδέσμου μας και από τη θέση του Προέδρου, μας έκανες μιά γροθιά, για να αντιμετωπίσουμε ενωμένοι την αδικία και τους φορείς της.

Η συμπεριφορά και η στάση σου στις διάφορες δράσεις, στις συνεδριάσεις και συνελεύσεις του Συνδέσμου μας θα μείνει στη μνήμη μου σαν μιά φωτογραφία, καλύτερα σαν ανεξίτηλη ταινία. Όλοι εμείς οι συνεργάτες σου είχαμε την τύχη να απολαμβάνουμε και με την καλή έννοια να εκμεταλλευόμαστε τον πράο χαρακτήρα σου, τη μεθοδικότητα σου και τον παραγωγικό τρόπο που λειτουργούσες και πετύχαινες πρακτικές λύσεις. Δημοκρατικός, συναινετικός, υπομονετικός, ποτέ δεν ύψωσες τον τόνο της φωνής σου σε κανένα, απόφευγες τους χαρακτηρισμούς, δεν ήθελες να θίγεις τους γύρω σου. Σπάνια διαφωνήσαμε, υπήρχε πάντα ένα κλίμα αλλολοκατανόησης, αλληλοσεβασμού και αλληλεγγύης, στοιχεία που είχες μεταδώσει σε όλους μας. Πάντα γελαστός, ευγενικός, είχες το δικό σου ξεχωριστό τρόπο να προσφέρεις, με τις ατέλειωτες, μοναδικές ιστορίες και τα ανέκδοτα σου, που τόσο απολαμβάναμε.

Φίλε Σάββα. Καταπιάστηκες με πολλά, αλλά πάντα τα κατάφερνες. Ξεχώριζες σαν ένας ακούραστος αγωνιστής, ασυμβίβαστος με το άδικο και όσους το εκπροσωπούν. Διερευνητικός, με ανήσυχο πνεύμα, έτοιμος πάντα για ανιδιοτελή προσφορά προς το συνάδελφο σου, προς το συνάνθρωπο σου. Δε σε άγγιξε ποτέ η διαφθορά, η επιδίωξη του προσωπικού συμφέροντος, η επιδειξιμανία, η ματαιοδοξία, ο πλουτισμός. Δρόμοι στους οποίους εύκολα παρασύρεται ο άνθρωπος.

Φίλε Σάββα, αλήθεια, πως να σου πει κάποιος το «τελευταίο αντίο». Θα στερηθούμε έντονα την παρουσία σου, την προσφορά σου, τη φιλία σου αγαπητέ μου Σάββα. Φεύγεις τόσο πρόωρα, τόσο ξαφνικά. Η απώλεια σου είναι δυσβάσταχτη, φίλε, το κενό δυσαναπλήρωτο για όλους εμάς, τους φίλους και συνεργάτες σου. Μα πολύ περισσότερο για την αγαπημένη σου οικογένεια, τη σύντροφο σου Γκιλμέτ και τα παιδιά σου, τη Λουίζα σου και το Στέλιο σου, που τόσο λάτρευες.

Ήσουν ένας αληθινός, ακούραστος μαχητής, Ο τελευταίος σου αγώνας, όμως, ήταν τόσο πολύ διαφορετικός, υπερβολικά άνισος για να τον κερδίσεις. Το ξέρεις όμως πως στις μάχες δεν κερδίζει πάντα ο καλύτερος. Στο καλό, φίλε. Δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

07/11/2018

